รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์*

A Model for Promoting Teachers in Private Schools in Phetchabun Province

[1]ปรัชญา ประเสริฐผล, ชนัดดา ภูหงษ์ทอง, อนุชา กอนพ่วง และ ณัฏฐ์ รัตนศิริณิชกุล
[1]Pratchaya Prasertphon, Chanadda Phuhongthong, Anucha Konphuang and Nat Rattanasirinitchakul
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Faculty of Education, Naresuan University, Thailand.
[1]Corresponding Author's Email: Prachyap60@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจัดทำคู่มือประกอบการใช้รูปแบบ โดยอาศัยผลสังเคราะห์เอกสารและข้อค้นพบจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาเป็น (1) ร่างรูปแบบและคู่มือ และ (2) ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างดังกล่าว ดำเนินการวิจัยด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และแบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบและคู่มือ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับกับ ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ที่คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ครอบคลุม 3 ด้านความเชี่ยวชาญ ได้แก่ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน การพัฒนาครูเอกชน และการบริหารการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ในการกำหนดเกณฑ์ยอมรับรูปแบบ/คู่มือ กำหนดอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ≥ 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ≤ 1.00

ผลการสร้างรูปแบบพบว่า โครงสร้างหลักประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีการดำเนินการ 5) การส่งเสริมครู 6) ผลผลิต และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จของการส่งเสริมครูโรงเรียนเอกชน) โดย "วิธีดำเนินการ" ครอบคลุม 9 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การผลิตสื่อและนวัตกรรม 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน 4) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 6) การสร้างแรงบันดาลใจ 7) ความคิดสร้างสรรค์ 8) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 9) คุณธรรมจริยธรรม/จรรยาบรรณ จากการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ความถูกต้องของรูปแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.78, S.D. = 0.54) และ ความเหมาะสมของรูปแบบ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.80, S.D. = 0.54) สำหรับ คู่มือการใช้รูปแบบ ผลการประเมินแสดงว่า ความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, S.D. = 0.50) และ ความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.78, S.D. = 0.50)

คำสำคัญ: รูปแบบการส่งเสริมครู; โรงเรียนเอกชน; เพชรบูรณ์; คู่มือ; ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ

*Received October 22, 2025; Revised November 3, 2025; Accepted November 13, 2025

Abstract

This research article aimed to develop a teacher promotion model for private schools in Phetchabun Province and to construct an implementation handbook for the model. Based on the literature synthesis and findings from phase 1, the study developed: 1) a draft of the model and the handbook, and 2) validated the accuracy and propriety of the draft. The research was conducted using focus group discussions and a 5-point rating scale questionnaire regarding the accuracy and propriety of the draft model and handbook, with 9 experts selected through purposive selection. These experts covered three areas of expertise: private school educational management, private school teacher development, and educational administration from higher education institutions. The statistics used for data analysis to establish the acceptance criteria for the model and handbook were set at a mean ($\overline{X}$) ≥ 3.51 and a standard deviation (S.D.) ≤ 1.00.

The results of the model development revealed that the main structure consisted of 7 components: 1) principles, 2) objectives, 3) inputs, 4) operational procedures, 5) teacher promotion, 6) outputs, and 7) success conditions of private school teacher promotion. The "operational procedures" covered 9 areas: 1) curriculum development, 2) media and innovation production, 3) student-centered learning management, 4) integrated learning management, 5) becoming a learning individual, 6) inspiration, 7) creativity, 8) research for learning development, and 9) morals, ethics, and professional code of conduct. Based on the expert validation, the overall accuracy of the model was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.78, S.D. = 0.54), and the propriety of the model was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.80, S.D. = 0.54). For the model implementation handbook, the evaluation results showed that accuracy was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.76, S.D. = 0.50), and propriety was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.78, S.D. = 0.50).

Keywords: Teacher Promotion Model; Private Schools; Phetchabun; Handbook; Accuracy and Propriety of the Model

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมในยุคดิจิทัลได้ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาไทยในทุกมิติ ทั้งในด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และมาตรฐานคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวและยกระดับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 รวมถึงทักษะที่ตอบโจทย์เศรษฐกิจดิจิทัล (Office of the Basic Education Commission, 2019) สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาครูมุ่งเน้นให้ครูมีการเติบโตทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการพัฒนาสมรรถนะตามบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลง ครูจึงต้องได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งรวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ (UNESCO, 2017; Darling-Hammond et al., 2017) นอกจากนี้ นโยบายด้านนวัตกรรมของประเทศยังเน้นบทบาทของ "ครู

มืออาชีพ” ที่มีความสามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสอนได้อย่างมีจริยธรรม (National Innovation Agency, 2021) พร้อมทั้งมุ่งสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครูให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Office of the Education Council, 2019)

อย่างไรก็ตาม ในบริบทของโรงเรียนเอกชน โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก ยังคงเผชิญข้อจำกัดหลายประการ ทั้งด้านทรัพยากร บุคลากร และระบบสนับสนุนการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ส่งผลต่อคุณภาพการสอนและผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2017) ซึ่งปัญหาที่พบได้ชัดเจน ได้แก่ 1) ระบบนิเทศและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่ยังไม่ทั่วถึง (Organisation for Economic Co-operation and Development, 2019), 2) การหมุนเวียนของบุคลากรที่สูงจากปัญหาสวัสดิการและความมั่นคงในอาชีพ (Kaewsawang and Wehachat, 2019), 3) ภาระงานนอกเหนือการสอนที่ลดเวลาพัฒนาตนเองของครู (Organisation for Economic Co-operation and Development, 2019) และ 4) ความท้าทายในการนำมาตรฐานวิชาชีพและสมรรถนะของครูไปประยุกต์ใช้ในงานจริง เช่น เส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพและระบบประเมินผลการสอน (Office of the Education Council, 2017) สำหรับจังหวัดเพชรบูรณ์ โรงเรียนเอกชนจำนวนมากยังมีความพร้อมด้านดิจิทัลและการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนไม่สม่ำเสมอ ครูจำนวนไม่น้อยยังต้องการเสริมสร้างสมรรถนะสำคัญ เช่น การออกแบบหลักสูตรเชิงสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน การใช้สื่อและนวัตกรรมดิจิทัล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการบริหารชั้นเรียนเชิงบวก ควบคู่กับการยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ (Office of the Basic Education Commission, 2022) ในเชิงนโยบาย โรงเรียนเอกชนในพื้นที่ยังประสบปัญหาการเข้า ออกของครูในอัตราที่สูง ซึ่งกระทบต่อความต่อเนื่องของการจัดการเรียนรู้และการสร้างวัฒนธรรมวิชาชีพครู (Office of the Private Education Commission, 2023).

จากบริบทดังกล่าว ทำให้เห็น “ช่องว่างทางการวิจัย” (Research Gap) ที่สำคัญ คือ ยังไม่มี “รูปแบบการส่งเสริมครู” ที่พัฒนาขึ้นเฉพาะสำหรับบริบทโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบเชิงระบบที่ชัดเจน ครอบคลุมตั้งแต่ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า วิธีการดำเนินการ การส่งเสริมครู ผลผลิต ไปจนถึงเงื่อนไขแห่งความสำเร็จ พร้อมคู่มือกำกับการใช้ที่ผ่านการตรวจสอบ “ความถูกต้อง” และ “ความเหมาะสม” โดยผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเป็นระบบ (Boonchom, 2017)

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่ง สร้างรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พร้อมคู่มือการใช้รูปแบบ โดยอาศัยกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยเชิงประจักษ์ รวมถึงการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบและคู่มือจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้เครื่องมือเชิงระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทเพชรบูรณ์ และขยายผลสู่พื้นที่อื่นที่มีบริบทใกล้เคียง อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพครู การจัดการเรียนรู้ และผลลัพธ์ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับทิศทางการศึกษาไทยในยุคดิจิทัล (Office of the Education Council, 2017; Office of the Basic Education Commission, 2019)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental Research) ที่มุ่งสร้างรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทของโรงเรียนเอกชนในพื้นที่ โดยการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) การสร้างร่างรูปแบบและคู่มือ และ 2) การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การสร้างร่างรูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาความต้องการจำเป็นจากขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมากำหนดกรอบการสร้างร่างรูปแบบและร่างคู่มือการส่งเสริมครู โดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่มเฉพาะ กับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีประเด็นด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาครู ด้านการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาและตรวจสอบเนื้อหาเชิงคุณภาพให้มีความสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Participants)

คัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ที่คัดเลือกแบบเจาะจง ครอบคลุม 3 ด้านที่มีความเชี่ยวชาญ ได้แก่

1. ด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน จำนวน 3 คน
2. ด้านการพัฒนาครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 3 คน
3. ด้านการบริหารการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน

ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านมีประสบการณ์ตรงกับการบริหาร การพัฒนา หรือการนิเทศงานด้านการศึกษาในระดับจังหวัดและระดับเขตพื้นที่การศึกษา และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Instruments)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบและร่างคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประเด็นคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) และแบบประเมินความเห็นเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิต่อร่างรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

1. ขอหนังสืออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ
2. ดำเนินการจัดการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบและคู่มือ
3. ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงร่างรูปแบบให้มีความสมบูรณ์
4. ผู้วิจัยสรุปผลจากการสนทนากลุ่มและจัดทำร่างรูปแบบและร่างคู่มือฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำบทสนทนามากลั่นกรองหาความเชื่อมโยงที่เป็นเหตุผลสนับสนุน เพื่อสังเคราะห์สาระสำคัญจากการสนทนากลุ่ม และสร้างองค์ประกอบของรูปแบบการส่งเสริมครู ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 7 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีดำเนินการ 5) ผลผลิต 6) ผลลัพธ์ และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จ วิธีดำเนินการ 9 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การผลิตสื่อและนวัตกรรม 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน 4) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 6) การสร้างแรงบันดาลใจ 7) ความคิดสร้างสรรค์ 8) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 9) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือ

หลังจากได้ร่างรูปแบบและคู่มือฉบับสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง (Accuracy) และความเหมาะสม (Appropriateness) ของรูปแบบและคู่มือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดียวกันกับการสนทนากลุ่มในส่วนที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Participants)

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับการสนทนากลุ่มเฉพาะในส่วนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Instruments)

แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบและคู่มือ โดยอิงเกณฑ์การประเมินของ Joint Committee on Standards for Educational Evaluation (1994) ที่เน้น 2 มาตรฐานคือ (1) มาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy Standards) และ(2) มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety Standards) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยปรับใช้แนวทางของ Boonchom (2017) แบบสอบถามมีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .959 จากการประเมินระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

1. ขออนุญาตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อส่งแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเอง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กำหนดเกณฑ์การยอมรับว่า รูปแบบและคู่มือมีความถูกต้องและความเหมาะสม หากมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ≥ 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ≤ 1.00 โดยได้ประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินของคณะกรรมการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินโครงการทางการศึกษา (Joint Committee on Standards for Education Evaluation)

ผลการวิจัย

รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental Research)

1. ผลการสร้างรูปแบบการส่งเสริมครู

จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาขั้นตอนที่ 1 รวมถึงการจัดสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาครูโรงเรียนเอกชน และด้านการบริหารการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า วิธีดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และเงื่อนไขความสำเร็จ โดยองค์ประกอบ “วิธีดำเนินการ” ประกอบด้วย 9 ด้านสำคัญ คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การผลิตสื่อและนวัตกรรม (3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ(5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (6) การสร้างแรงบันดาลใจ (7) การส่งเสริมความคิด

สร้างสรรค์(8) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ (9) การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. ผลการจัดทำคู่มือประกอบรูปแบบ

คู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วยเนื้อหา 9 ส่วน ได้แก่ 1) ปกหน้า/ปกหลัง 2) คำชี้แจง 3) วัตถุประสงค์ของคู่มือ 4) ประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบ 5) ความเป็นมาแนวคิด และความสำคัญ นิยาม องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และแหล่งข้อมูล/ร่องรอยประกอบการส่งเสริมครู 7) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ 8) แบบประเมินการส่งเสริมครู 9) แบบสรุปผลการประเมินการส่งเสริมครู

3. ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

จากการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการตรวจสอบมีรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวม

องค์ประกอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการ	4.75	0.51	มากที่สุด	4.77	0.50	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์	4.86	0.71	มากที่สุด	4.88	0.70	มากที่สุด
3. ปัจจัยนำเข้า	4.76	0.54	มากที่สุด	4.77	0.55	มากที่สุด
4. วิธีการดำเนินการ	4.78	0.50	มากที่สุด	4.79	0.51	มากที่สุด
5. การส่งเสริม	4.77	0.52	มากที่สุด	4.78	0.51	มากที่สุด
6. ผลผลิต	4.78	0.51	มากที่สุด	4.79	0.51	มากที่สุด
7. เงื่อนไขความสำเร็จ	4.79	0.51	มากที่สุด	4.79	0.52	มากที่สุด
รวม	**4.78**	**0.54**	**มากที่สุด**	**4.80**	**0.54**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมพบว่า ความถูกต้องโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 0. 54) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.86, S.D. = 0. 71) รองลงมาคือ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 4.79, S.D. = 0.51) และด้านหลักการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ = 4.75, S.D. = 0.51)

ความเหมาะสมของของของรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0. 54) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.88, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ ด้านวิธีดำเนินการ, ด้านผลผลิต ($\bar{X}$ = 4.79, S.D. = 0.51) และด้านปัจจัยนำเข้า มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ = 4.77, S.D. = 0.55)

ตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของของคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

คู่มือ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. ปกหน้า ปกหลัง	4.77	0.50	มากที่สุด	4.78	0.50	มากที่สุด
2. คำชี้แจง	4.82	0.50	มากที่สุด	4.84	0.50	มากที่สุด
3. วัตถุประสงค์ของคู่มือ	4.87	0.55	มากที่สุด	4.88	0.53	มากที่สุด
4. ประโยชน์ของคู่มือการใช้แนวทาง	4.76	0.51	มากที่สุด	4.78	0.53	มากที่สุด
5. ความเป็นมา แนวคิด และความสำคัญ	4.74	0.52	มากที่สุด	4.75	0.51	มากที่สุด
6. นิยาม เนื้อหาสาระขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และร่องรอย/ประเด็นพิจารณาการประเมินในแต่ละประเด็น	4.73	0.45	มากที่สุด	4.74	0.50	มากที่สุด
7. แนวทางการนำแนวทางไปใช้	4.76	0.45	มากที่สุด	4.78	0.50	มากที่สุด
8. แบบประเมินการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์	4.78	0.48	มากที่สุด	4.79	0.51	มากที่สุด
9. แบบสรุปผลการประเมินการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์	4.72	0.53	มากที่สุด	4.75	0.48	มากที่สุด
10. การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา	4.76	0.45	มากที่สุด	4.78	0.50	มากที่สุด
11. เนื้อหามีความครอบคลุมและเหมาะสม	4.78	0.48	มากที่สุด	4.79	0.51	มากที่สุด
12. คู่มือมีความเชื่อมโยง และสอดคล้องกัน	4.68	0.53	มากที่สุด	4.69	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	**4.76**	**0.50**	**มากที่สุด**	**4.78**	**0.50**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจสอบความถูกต้องของของคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ความถูกต้องโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, S.D. = 0.50) ความเหมาะสมของของคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ความเหมาะสมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.78, S.D. = 0.50) ผลการประเมินโดยรวมแสดงว่า รูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์มีความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ($\overline{X} \geq 3.51$, S.D. ≤ 1.00)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยที่ได้ดำเนินการพัฒนา “รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์” พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีดำเนินการ 5) การดำเนินการส่งเสริมครู 6) ผลผลิต และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งสะท้อนความสัมพันธ์ของกระบวนการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ขั้นการวางแนวคิดเชิงหลักการไปจนถึงการประเมินผลลัพธ์และความยั่งยืนของการพัฒนา ทั้งนี้ได้สังเคราะห์องค์ประกอบจากเอกสาร ทฤษฎี และผลการศึกษาภาคสนาม รวมถึงการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครูของโรงเรียนเอกชนให้มีสมรรถนะที่ตอบสนองต่อบริบทของจังหวัดเพชรบูรณ์และทิศทางการศึกษายุคดิจิทัล โดยมีความยืดหยุ่นต่อการปรับใช้ในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้สามารถสรุปและแสดงในรูปแผนภาพโมเดลดังภาพต่อไปนี้

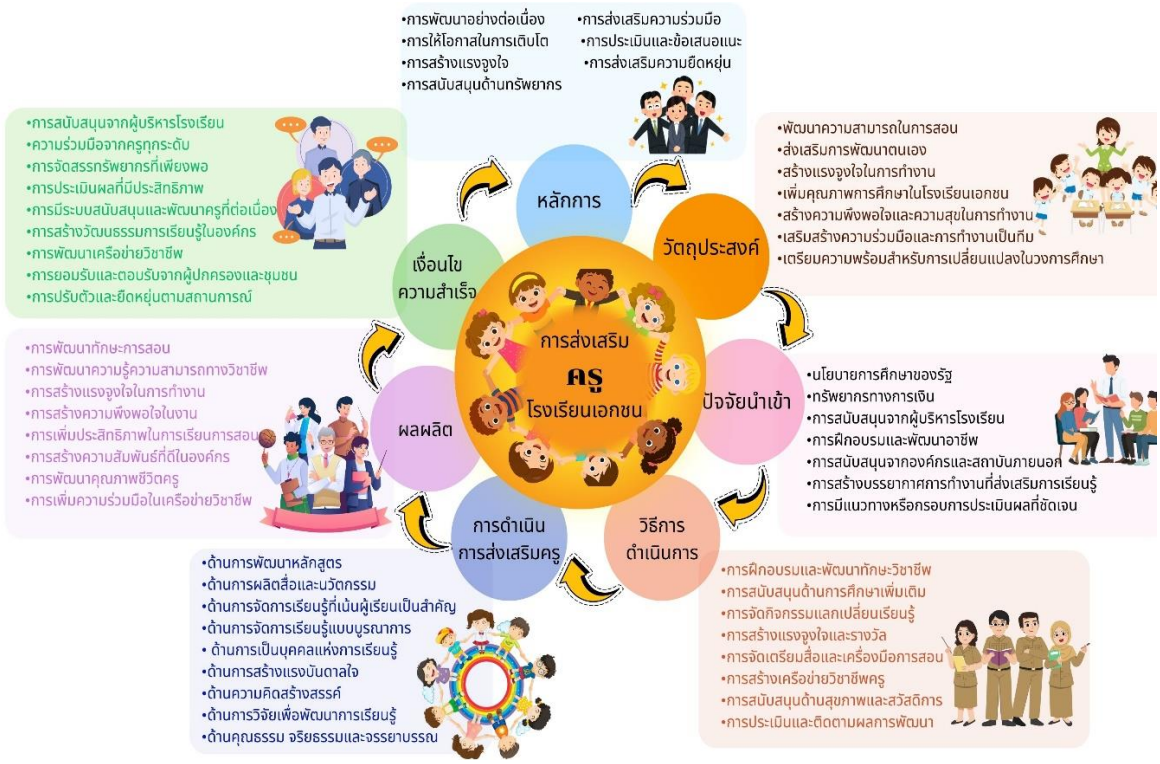

Figure 1: Model for Promoting Teachers in Private Schools in Phetchabun Province

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสร้างรูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีการดำเนินการ 5) การส่งเสริมครู 6) ผลผลิต และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบ วิธีดำเนินการ มีองค์ประกอบย่อย 9 ด้าน ครอบคลุมกระบวนการพัฒนาครู 9 ด้าน เช่น ด้านหลักสูตร ด้านสื่อและนวัตกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสร้างรูปแบบได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลจากสภาพจริงทั้งด้านที่เป็นสภาพและความต้องการ แล้วจึงยกร่างเป็นรูปแบบตามแนวคิดหาประสิทธิภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นรูปแบบฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Prajam (2021) เรื่องรูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โรงเรียนอนุบาลห้วยทับทัน ได้สรุปว่า องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการของรูปแบบ (Principles) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objectives) กระบวนการพัฒนา (Development Process) ระบบสนับสนุน (Support System) เงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions for Success) การวัดและประเมินผล (Measurement & Evaluation) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaimatoon (2023) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านเก่า) อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการ (Principles) จุดมุ่งหมาย (Objectives) เนื้อหา (Content) กระบวนการ (Process) การประเมินผล (Evaluation) ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factors) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yathongchai, Suwantrai, and Phawabut (2023) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูในการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ได้สรุปว่า รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูในการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yutthaisong (2024) เรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกุญชร ได้สรุปว่า องค์ประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการของรูปแบบ (Principles) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objectives) เนื้อหาของรูปแบบ (Content) กระบวนการดำเนินงาน (Process) การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yothakaree (2024) เรื่องการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ได้สรุปว่า องค์ประกอบของรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูประถมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก ตามแนวคิดการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการของรูปแบบ (Principles) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objectives) ปัจจัยนำเข้า (Input Factors) กระบวนการดำเนินการ (Process) ผลผลิต (Output) เงื่อนไขความสำเร็จ (Success Conditions) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongchan (2024) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โรงเรียนนารีนุกูล ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการของรูปแบบ (Principles) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objectives) เนื้อหา (Content) การดำเนินการ (Process) การประเมินผล (Evaluation) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ (Success Conditions) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srilek (2024) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับ

การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการชี้แนะเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ได้เสนอรูปแบบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการชี้แนะ (Coaching Approach) มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการของรูปแบบ (Principles) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objectives) เนื้อหาของรูปแบบ (Content) กระบวนการดำเนินการของรูปแบบ (Development Process) การวัดและประเมินผลของรูปแบบ (Evaluation) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rungsang (2025) เรื่องรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครูเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นนวัตกรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียน โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร ได้สรุป องค์ประกอบของรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครู มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการ (Principles) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Objectives) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Theoretical Concepts) เนื้อหาและกระบวนการดำเนินงาน (Content & Process) การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Salary et al. (2023) เรื่อง Design and Validation of Professional Development Environment Model Based on Task-Centered Approach in Medical Education ได้นำเสนอรูปแบบ Professional Development Environment Model ที่ออกแบบตามแนวทาง Task-Centered Approach มีองค์ประกอบหลัก คือ ปัจจัยด้านบริบท (Context factors), ปัจจัยด้านเนื้อหา (Content factors), ปัจจัยด้านกระบวนการ (Process factors), และผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcomes) รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hussein (2025) เรื่อง A proposed model for teacher education: Rethinking the future of the next generation ได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาครูสำหรับ “ยุคหน้า” โดยระบบแบบองค์รวม (holistic system) ที่ครอบคลุมตั้งแต่การเลือกครูคุณภาพ (input) การดำเนินการผ่านระบบความร่วมมือ (process) ผลผลิตคือครูที่มีสมรรถนะครบ (output) พร้อมกลไกการสะท้อนผลและปรับปรุง (feedback) โดยมีค่านิยมพื้นฐานและเสาหลักสนับสนุน ทำให้โมเดลนี้มีทั้งความชัดเจนในโครงสร้างและยืดหยุ่นต่อบริบท

2. ผลการจัดทำคู่มือประกอบรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วยเนื้อหา 9 ส่วน ได้แก่ ปกหน้า/ปกหลัง คำชี้แจง วัตถุประสงค์ของคู่มือ ประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบ ความเป็นมา แนวคิด และความสำคัญ นิยาม องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และแหล่งข้อมูล/ร่องรอยประกอบการส่งเสริมครู แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ แบบประเมินการส่งเสริมครู แบบสรุปผลการประเมินการส่งเสริมครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสร้างรูปแบบได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลจากสภาพจริงทั้งด้านที่เป็นสภาพและความต้องการ แล้วจึงยกร่างคู่มือตามแนวคิดหาประสิทธิภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นคู่มือฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaimatoon (2023) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านเก่า) อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ได้สรุปองค์ประกอบของคู่มือประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก หลักการและเหตุผลของคู่มือ (Principles and Rationale) วัตถุประสงค์ของคู่มือ (Objectives) เนื้อหาของคู่มือ (Content) การประเมินและการปรับปรุงคู่มือ (Evaluation & Improvement) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sithisopasakul (2024) เรื่องการพัฒนารูปแบบการผลิตนักศึกษาครูสู่ครูมืออาชีพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้สรุปว่า องค์ประกอบของคู่มือการผลิตนักศึกษาครูสู่ครูมืออาชีพประกอบด้วย 8 องค์ประกอบหลัก คือ ที่มาและความสำคัญ (Background and Importance) จุดมุ่งหมาย (Objectives) แนวคิดพื้นฐาน (Basic Concepts) หลักการ (Principles) กรอบสมรรถนะ (Competency Framework) โครงสร้างเนื้อหา (Content Structure) กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ (Competency

Development Process) การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srilek (2024) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการชี้แนะเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน พบว่า “คู่มือการใช้รูปแบบ” ที่สร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของรูปแบบดังกล่าว ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ หลักการและเหตุผลของคู่มือ วัตถุประสงค์ของคู่มือ เนื้อหาของคู่มือ และการประเมินผลของคู่มือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rungsang (2025) เรื่องรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครูเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นนวัตกรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียน โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร ได้สรุปว่า คู่มือการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย บทนำ รูปแบบ การนำรูปแบบไปใช้ และบรรณานุกรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rusdi, Rauf, and Tahir (2024). เรื่อง Development of a manual for standardizing the teachers recruitment process องค์ประกอบของคู่มือการสรรหาครู มี 3 ส่วน ได้แก่ 1. วัตถุประสงค์ (Objectives) 2. ขั้นตอน/กระบวนการ (Procedures) 3. เกณฑ์การคัดเลือก (Selection criteria) รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Palacio and Digo (2024) เรื่อง Development of Handbook on Instructional Coaching and Mentoring for Master Teachers ได้สรุปว่า คู่มือการโค้ชและการให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนสำหรับครูผู้เชี่ยวชาญ (Instructional Coaching and Mentoring Handbook for Master Teachers) มีองค์ประกอบ คือ 1. วัตถุประสงค์และขอบเขตของคู่มือ 2. แนวทางการใช้ (TOCNA Approach) และ 3. เครื่องมือและเนื้อหาเฉพาะ

3. ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินโดยรวมแสดงว่า รูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์มีความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการส่งเสริมการกำหนดกระบวนการคิดขั้นสูงที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน สามารถแก้ไขปัญหาให้เกิดสภาพการณ์หรือผลที่ดีขึ้นบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร และส่งเสริมการกำหนดสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน รวมถึงมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของตนและเพื่อนในกลุ่ม และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้กระบวนการทางสังคม สุดท้ายยังมีการส่งเสริมการบันทึกหลังการสอนสรุปรายละเอียดข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่งผลให้รูปแบบและคู่มือมีความถูกต้องและเหมาะสมกับการส่งเสริมและพัฒนาครูโรงเรียนเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chokwiseschaisit (2024) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านคลองแค พบว่า รูปแบบและคู่มือ ที่พัฒนาขึ้นผ่านกระบวนการวิจัยและการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมีความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srilek (2024) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการชี้แนะเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน พบว่า ผลการประเมินโดยรวมของรูปแบบและคู่มือการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการชี้แนะ มีความถูกต้อง และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Palacio and Digo (2024) เรื่อง Development of handbook on instructional coaching and mentoring for master teachers สรุปได้ว่า รูปแบบและคู่มือการนิเทศและพี่เลี้ยงที่พัฒนาขึ้น ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ครอบคลุมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน การพัฒนาครูเอกชน และการบริหารการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) วิธีการดำเนินการ 5) การส่งเสริมครู 6) ผลผลิต และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จ โดยองค์ประกอบ “วิธีดำเนินการ” มี 9 ด้านสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การผลิตสื่อและนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งผลการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูมีความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (รูปแบบ $\overline{X}$ = 4.78, S.D. = 0.54; คู่มือ $\overline{X}$ = 4.76, S.D. = 0.50) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ($\overline{X} \geq 3.51$, S.D. ≤ 1.00) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบและคู่มือที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของโรงเรียนเอกชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนควรนำ “รูปแบบและคู่มือการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์” ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ เพื่อยกระดับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อ และคุณธรรมวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนเอกชน

1.2 ควรบูรณาการรูปแบบและคู่มือเข้ากับแผนพัฒนาบุคลากรประจำปี โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถนำแนวทางไปใช้ได้จริง

1.3 ควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายโรงเรียนเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้รูปแบบและคู่มือ รวมถึงเผยแพร่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบเฉพาะด้าน เช่น สมรรถนะด้านหลักสูตร สื่อและนวัตกรรม เพื่อขยายผลการพัฒนาครูให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

2.2 ควรติดตามผลการใช้รูปแบบและคู่มือ เพื่อประเมินผลกระทบต่อคุณภาพครู คุณภาพผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.3 ควรพัฒนาระบบการใช้คู่มือในรูปแบบดิจิทัล เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงและสร้างการมีส่วนร่วมของครูอย่างต่อเนื่อง

2.4 ควรนำรูปแบบดังกล่าวไปทดลองใช้หรือประเมินประสิทธิภาพในโรงเรียนเอกชนของจังหวัดเพชรบูรณ์จริง จะช่วยยืนยันผลลัพธ์เชิงประจักษ์ของรูปแบบต่อคุณภาพการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดจนเพิ่มคุณค่าและความน่าเชื่อถือให้กับงานวิจัยนี้มากยิ่งขึ้น

References

Boonchom, S. (2017). *Research Methodology in Behavioral Sciences*. (22nd ed.). Bangkok: Suweeriyasan Publishing.

Chokwiseschaisit, Th. (2024). Educational Innovation and Teacher Creativity in Thailand. *Journal of Education Reform*, 19(3), 499–500.

Darling-Hammond, L., Hyler, M. E., & Gardner, M. (2017). *Effective Teacher Professional Development*. Palo Alto, CA: Learning Policy Institute.

Hussein, A. (2025). Models of Teacher Professional Development in Private Education Systems. *International Journal of Educational Research*, 8(2), 41–78.

Jaimatoon, P. (2023). Private School Curriculum Development in the 21st Century. *Journal of Teacher Development*, 12(1), 212–214.

Kaewsawang, S., & Wehachat, C. (2019). *Teacher Turnover in Private Schools: Causes and Solutions*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.

National Innovation Agency. (2021). *Thailand Innovation Policy Framework 2021–2030*. Bangkok: Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation.

Office for National Education Standards and Quality Assessment. (2017). *Educational Quality Assessment Report 2016–2017*. Bangkok: Office for National Education Standards and Quality Assessment.

Office of the Basic Education Commission. (2019). *Basic Education Core Curriculum Reform Report*. Bangkok: Ministry of Education, Thailand.

Office of the Basic Education Commission. (2022). *Teacher Competency and Ethics Enhancement Framework*. Bangkok: Ministry of Education, Thailand.

Office of the Education Council. (2019). *Policy on Lifelong Learning and Teacher Development*. Bangkok: Ministry of Education, Thailand.

Office of the Private Education Commission. (2023). *Private School Teacher Management Report 2023*. Bangkok: Ministry of Education, Thailand.

Organisation for Economic Co-operation and Development. (2019). *TALIS 2018 Results: Teachers and School Leaders as Lifelong Learners* (Vol. 1). Paris, France: OECD Publishing.

Palacio, H. G., & Digo, G. S. (2024). Teacher Empowerment and Leadership in Private Schools: Case Studies in Southeast Asia. *Journal of Education and Human Development*, 10(3), 332–335.

Prajam, W. (2021). Developing Effective Teacher Promotion Models in Private Schools. *Journal of Educational Management*, 6(1), 35–37.

Rungsang, S. (2025). Supervision and Coaching Approaches for Teacher Improvement. *Journal of Educational Innovation*, 14(2), 246–250.

Rusdi, P., Rauf, B., & Tahir, T. (2024). Development of a Manual for Standardizing the Teachers Recruitment Process. *Universal Teaching and Learning Journal*, 1(1), 19–30.

Salary, S., Amin Beydokhti, A. A., Karami, M., & Layegh, P. (2023). Design and Validation of Professional Development Environment Model Based on Task-Centered Approach in Medical Education. *SAGE Open*, 13(4), 1–12.

Srilek, S. (2024). Active Learning Design for Private Schools in Thailand. *Journal of Innovative Education*, 17(4), 602–605.

UNESCO. (2017). *Teachers and Educational Quality: Monitoring Global Needs for 2030*. Paris, France: UNESCO.

Wongchan, W. (2024). Teacher Professional Standards and Ethics in the Thai Education System. *Journal of Education and Society*, 21(2), 405–406.

Yathongchai, P., Suwantrai, W., & Phawabut, Ch. (2023). Developing Teacher Competencies for Private School Innovation in Thailand. *Journal of Educational Administration*, 15(2), 35–40.

Yothakaree, R. (2024). Moral Leadership and Teacher Ethics in Private Schools. *Journal of Moral Education and Professional Ethics*, 9(2), 75–77.

Yutthaisong, Ph. (2024). Strategies for Sustainable Private School Management in Phetchabun Province. *Journal of Educational Policy and Leadership*, 8(1), 98–100.